

Srdcavýlev

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Barbora Galbavá	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2023)	Barbora Galbavá

O knihe

Tiež mávate pomerne často sa vyskytujúcu potrebu vziať všetky myšlienky a prúdom čistých viet naplniť vaňu a neustále sa v nej opakovane máčať, hoc vôbec nie je vašim obľúbeným wellnessom?

Srdcavýlev je kúpeľom v nespracovaných emóciách z diania navôkol, zľahčených i neriešiteľných problémoch života, ktoré potrebovali byť vyjadrené formou poézie, aby autorka nepraskla ako vtáčatko pri speve v rozprávke Shrek.

Je postrehmi, vnemami, obavami i pokusmi o vyrovnanie sa s čímkoľvek, čo nás v živote postretne širokou škálou spôsobov od cynizmu až po chabý pokus o humor. Je vyjadrením znepokojenia. Je podnetom k zamysleniu sa. Je neutíchajúcim krikom mysle, ktorá si žije vlastným životom a nevie zavrieť zobák.

Je čímkoľvek, čo v nej nájdete, ak ju poctíte svojou návštevou.

Nesnažte sa však do nej rýpať zvonom. Štupel' sa zasekol. Neodteká.

A photograph of a hand holding a dark red, heart-shaped object over a sink drain. Water is running from a faucet in the background. The scene is set in a white sink.

Srdcovýlev

**Barbora
Galbavá**

Obsah

Srdcavýlev.....	1
O knihe.....	2
Absencia.....	5
Atentátnik.....	6
Atrament smrti.....	8
Čosi.....	10
Domino.....	12
Ego.....	13
Chyba siete.....	14
Králičia nora.....	15
Márnosť.....	18
Námesačný.....	19
Nemrzí.....	20
Nepochopená.....	21
Neuletíš.....	22
Nezabiješ.....	23
Obaly.....	24
Podozrenie.....	25
Pochybnosti.....	26
Prázdni.....	27
Priepasť.....	28
Sľub.....	29
Srdce vs. rozum.....	30
Strach.....	32
Stroho.....	33
Sýty.....	34
V januári.....	36
Vo vojne.....	37
Zabudnutí.....	38
Záletník.....	39
Zombie.....	40

Absencia

Z izby je zrazu miestnosť,

z domova zostal priestor.

Po slovách hučí ticho.

Písmená sú prepychom.

Absencia ti vpáli

v srdce i iné svaly

prítomnosť. Vždy sa máli.

Čas vôľa nespomáli.

Atentátnik

Trhavina.

Smiech, adrenalín, radosť.

Zrazu výbuch a hluch.

Šrapnely trčia

z vyprchaných spomienok

na šťastie.

Popolom nedorozumení konzervované rany

sleduje atentátnik z bezpečnej vzdialenosti.

Nezaujato. Chladnokrvne.

Ranení po lakte v krvi tečúcej k minulosti

zúfalo prehl'adávajú trosky

hľadajúc súcit v cynizme.

Nachádzajú iba črepy.

V končatinách, v pľúcach, v aorte.

Zmätené výrazy.

Prosby o láskavosť.

Odmietanie.

Tvárou v tvár ľahostajnej zvedavosti
rozbiehajú sa k okraju.
Mnohí skočia,
než stihnú zazrieť stratu kamenných tvárí.

Atrament smrti

Mrholenie v čiernom saténe.

Schne betón.

Šľapy na mene

vpísané v zrode chodníka.

Bežným trasám sa vymyká.

Zdrap látky

na ostnatom drôte

života v pomyselnej kvóte.

V slučke či v guľke.

V tetovaní.

Atrament smrti.

Vychovaní

sami sa skloniť pod botu

čo všemieniacu ničotu

krmí krutosťou. Bôľom.

Prechádzkou mínovým poľom.

Odsúdení za žitie
znášajú hromobitie
najneľudskejšej ľudskosti.
Démona ľútosť nazlostí,
kde peklo v raj sa vlialo.
Dobro sa nepozeralo.

Čosi

Utekaj! Čosi je v rohu!

Ignor.

Šťastie na zálohu.

Počuješ?

Smiech.

Čosi vrčí.

Zablyslo sa.

Hladné oči

dravo svietia z komnaty.

Slintajú si na hnáty.

Bež!

Pokým len zuby cerí!

Nevidíš to?

Neuverí.

Prehliada.

A v kúte čosi

striehne. A už

hlavy kosí.

Nevníma. Je stratený.

Zubom ryje do steny

ružce. Tmavou červeňou.

Vytrhnutou s koreňom.

Teraz s čímisi po svete

blúdi. Ráta obete.

V každom žije. Neviete?

Beda, ak ho zazriete.

Domino

Mierila puškou nenabitou
na nereálne realitou.
Dezorientovaná. V hmle času
ozveny polohlasu
zimomriavky vábia na šiju.
Smäd hasia strachom. Vypijú
bytosť stratenú v tóni.
Vo vyvanutej vôni
parfémov pamäťou liatych.
Vzormi obliečok pratých
pri osamelom - Navždy
na prechádzke s Nikdy v daždi.

Ako veľmi je zbytočné,
či smie byť slovo skutočné?
Domino skladá z činov.
Zhodí ho vlastnou vinou?

Ego

Kryštáliky lúpe z tiary,

Ľútosť ho v oku nepáli.

Aby aj. Cudzia bola.

Súcit sa nedovolá.

Obsadené.

Tón na linke

hlási-vo svojej bublinke

tróni. Ego leští Diavou.

Ak osobou si hľbavou,

trblietavou záhubou

mätie ťa. V tuneli sľubov.

Chyba siete

Miestnosťou si pavúk vlákna spriada.

Pletie príbeh. Človečia záhada.

Povolal si pavúčí regiment
na nový sociálny experiment.

A tak tkali.

Úsmev, hriech i slzy.

Čo vás nikdy mrziť neomrzí.

Výsledky sa však už nedozviete.

Portvišom ich zmietli.

Chyba siete.

Kráľičia nora

Čučím v kráľičej nore.

Žiara vtáhuje oči v hypnotizujúci vír.

Vyliezli z lebky.

Sledujúc pomätencov

analyzujú potenciál nebezpečia.

Čakám.

Čas prestal plynúť. Ročné obdobia sa zliali.

V chaose zmizla i pôda spod nôh.

Ozdôbky, jazvy, červené víno, biele víno, bosé nohy v čerstvo napadanom snehu.

Pocity a vnemy vzdialené a pritom na dosah ruky.

Hľadiac na život neschopná žiť ho,

kým som doň nebola vtiahnutá zázrakmi

s menami navždy vyrytými kdekoľvek prebýva duša.

Eufória. Depresia. Vyčerpanie. Prázdnota.

Duch princeznej z neobjavenej veže tvrdí,

vraj očakávané nejstvuje.

Búrka živlov tetuje kvety na mojej koži.
Vpúšťa atrament do môjho obehového systému.
Dovolí myšlienke maľovať. I za tmy.
Záblesky sa objavujú a miznú.
Ako mihnutie sa priestorom v kútiku oka.
Ako život.

Vykrútená ruka driape plátno.
Pút'. Cukrová vata. Kolotoče.
Neúnavné atrakcie zrazu vyplí.
Súčiastky sa kotúľajú uličkou
vychodenou v tráve.

Už nechcem čakať.
Začnem odznova.
Nájdem pokoj.
V opustených uliciach.
V mátožných domoch.
Míňam ich.
A v každom
i nepatrná iskra svetla hasne.
Odíd'! Toto nie je tvoj domov.
Prepadám sa hniúcimi doskami.
Azda kedysi znamenali svet.
Ktosi ma opäť chytí.
Zahreje pocitom,
než ma opäť vrhne
v ľadovú jaskyňu voľného pádu.
V špirálu,
ktorou komusi vtiahnu oči.
Tiež bude čakať záchranu,
ktorou sa musí stať?

Márnosť

Špendlíkom prasknutá hyperbola.

Neprekvapí. Sto ráz tu bola.

Tíkot života dookola
nehlási sa. Nik ho nevyvolá.

Rozutekané významy
ignorujú všetky oznamy
mlkvo lepené v stĺpy.
A hlúposť márnosť kopí.

Námesačný

Čaká príchod malej smrti.

Spánok oči v beľmo kotí.

Nepričítaná bdelosť v opare

zrenice zastrie. Prastaré

dlane vedú ho chodbami.

Sledujú ho tváre s rámami.

Počuje vlastné kroky

nevidomý dvojoký?

Prešiel kraje. Svetadiely.

Nevidel nič. Spiaci – bdelý.

Každá cesta viedla k sebe.

Sny tlejúce na pahrebe

zradia všetko, čo zapiera,

kým sa nocou poneviera.

Nemrzí

Cúvnutie.

Krok vpred.

Za nechtami

omietka.

Dych medzi rebrami.

Lapanie vzduchu.

Chuť slzy.

Pumu smrť lane nemrzí.

Nepochopená

Vždy nasleduje tvoje stopy
v práškovom cukre chodníka.
Vysvetľuje. Nik nepochopí.
Pointa kamsi uniká.

A polomŕtva autentickosť
z ostrova nedbalosti,
trhaným dychom prosí -
„Už dosť! Pust' dnu, čo si vyhostil!“

Kým popieraná zraniteľnosť
háňkami bije na dvere,
zmrznuté slzy malichernosť
zúrivo škriabe z líc dôvere.

Neuletíš

Kryštálik na dreve
zaspal. Až zareve
dych čiernych zobákov
spomedzi oblakov,
že už sme v polčase.

V belavej melase
na hraniciach koncov začiatku.

Plameňom sviece oprátku
pálime, kým sa míňa.

Pohľadom neuhýna
ten, kto cestuje s nami.
Spriatelený s poverami.

Vraj strašia sa ním deti.
Predsa mu neuletíš.

Nezabiješ

Duch, ktorý v teba veril,

i keď si zuby ceril.

Fiktívna nadradenosť.

Podstatní majú prednosť.

Neospravedlní nevedomosť.

Neskoro voláš pohotovosť.

Odsúdení krkmi točia.

Tlieskame. Vrah storočia.

Uchlácholíš, opiješ

sa pohodlím.

Ústa prikryješ

ozvene.

Šepce mená.

Nikdy nebude nemá.

Opakovať, kým nezhniješ,

bude zákon – Nezabiješ!

Obaly

Prázdne obaly zo slov

negujú ďalší proslov.

Popáleniny škodou

zveš. Úmysel nehodou.

Stvoriteľ ráta ranky.

Fúka. Spieva uspávanky

roklíne s kusmi mosta.

Zármutok s ním pri nej postál.

Bozkáva jazvy dôvery.

Pochybnosť ženie od dverí.

Pravdu a lásku pomerí.

Snád' v ne ktosi opäť uverí.

Podozrenie

V chladivom páperí
na teplo neverí,
kto v kryhách šťastie lovil.
Mĺkvo. Hlásku nevyslovil.
Bo slová z pravdy kmášu.
Menia v ružovú kašu
-lož. Ich sladkosť ukrýva
tajomstvá v sedatívach.
Tíšia strach straty raja.
Pachuť však neutaja.

Pochybnosti

Bielou šatkou
pred tvárou ti máva.
Nevypovedané zachytáva.
Pravdy, ktoré potvrdzuješ mlčaním,
obsadili každú bunku pred spaním.

Stolné lampy
žiaria nad krajinou
kým bojuje v mysli s rakovinou.
Strach jej vkladá
obavu po obave.
Ovaliť ju treba.
Láskou po hlave.

Prázdni

Tupou agresiou útoku
bodá nás netvor do boku.

Prázdni. Nevedia iné.
I kaktus pri nich hynie.

Priepasť

Zízame na seba
s Nietzscheho priepasťou.
Gniavi ma potreba
prelepiť náplastou
tú nekonečnú hĺbku.
Otupene leží v klbku
schúlená pri kraji v apatii
spomienka prvých sympatií.
Dnešok sleduje. Bezbranne.
Zažmurkala celkom nestranne
na mňa šibalským okom
diera pod mojím krokom.
Opäť ma ku dnu volá.
Všade už so mnou bola.
Ja všade s ňou.
Vždy vedno.
Kto nesie zodpovednosť?

Sľub

Vypísanou fixkou
nakreslil jej sľub.
„Predstav si, že platí.
Bez záruk ma ľúb.“

Nevedela striasť sa toho pocitu,
že jej zmizne bez zniečka súcitu.

Srdce vs. rozum

Sychravo.

V kostnej dreni
prievan v žilách krv pení.

Besnota príboja nekrotí
s čím sa mok mozgu lopotí.

So smiechom nádeje v päťach,
oblakmi na roletách
vtláčame všetky výstrahy
do prasklín v strope.

Z námahy
márnej prasknuté pľuzgiere
protirečia.

Rozum na dvere
nadarmo Srdcu búcha.
Bez bitky neposlúcha.

Rozum chce vidieť,

Srdce byť slepé.

Hoc veriť túžia

jedno, vždy trepe.

Strach

Vrkoč dymu a pary
hladí strach na oltári.

Chlácholí ho.
Je v poriadku.
Nezačul cvaknúť západku.

Plameň lupene bozkom
zrádza. Pečatí voskom
prísahy máčané v krvi.

Svätí ho nájdu prví.

Stroho

Odpoveď strohá

-naverímboha -

K uchu si cestu hľadá.

Zablúdila však.

V srdci sa na mrak

zmenila. Sneh v ňom padá.

Zráža sa ticho

chladené pýchou.

V námraze spí nálada.

A hoci vrelo

meniš ho bdelo

v ľad. I keď má ťa rada.

Sýty

Ňufáky vetria vzduchom.

Chytajú vôňu udalosti.

Človeku slabým vzruchom

je cudzie trápenie.

Omilostí

sotva, čo sa mu nedeje.

Akoby nestalo sa.

Dušu z koryta vyleje,

po tŕňoch kráča bosá.

Vlečie sa.
Vie, že neuverí
kto múdre rady sýty
hádže od prahu vyhladnutým.
Až sa osudom bitý
nešťastnou súhrou okolností
k ním zavrhnutým prepadne,
odpuš' me mu. Nevie.
Čo ho zlostí?
Že taktiež blúdi - bezradne.

Únos
Sekundové ručičky
trhajú si kusy
odvlečenej prítomnosti.
Zo spomienok skúsi
ohlásiť sa, hoc stratila hlas.
Či zotrvá pravdou,
čo vzal čas?

V januári

Teplý dych

zrazený v paru.

Sekundy mrznú k rozmaru.

Nechty driapu po ľade.

Mliečny had syčí

- „Si na rade.“

Krehkosť života

šklbe v oku.

Márne štuchnutie

v pravom boku

skrehnutým prstom skúša

varovať. Nepokúšaj!

Pokúšal.

Našli s desom v tvári

fujavicu, kmášuc na konári

rozum so snehom. Vločky páriť

červeň s belobou. V januári.

Vo vojne

Sme len zdrpom papiera.

Dusia plynom. Namieria,

strelia. Bez milosti.

Dielo chamtivosti.

Hrdinovia v šifrách dúhu

vzývajú. Mor vo výluhu

šíria šeroslepé oči.

Tieň k oblakom pohľad stočí.

Dáma v šedom súkne

dych nám z pľúc odfúkne.

Kedy? Odkiaľ príde?

Nespoznáme. Ide.

Nepýta sa. Všetko berie. Vo vojne

niet víťazov. Len supy sú spokojné.

Zabudnutí

Zabudol sa.

Zabudla sa.

Nevediac, že zabúda sa

ľahko, ani mihalnica

keď sa s priáním šmykne z líca.

Zabudla sa.

Zabudol sa.

Našli sa v začiatku konca.

„Kým si?“

„Kým si. Netuším.“

„Azda teda neruším.“

Zabudnutí spomínajú,

u koho sa vlastne majú.

Kým boli, než zmizli v iných?

Rozhovorom náruživým

prišli k sebe. Zas sa stratia.

V tom druhom. Viac sa nevrátia.

Záletník

Nahneval sa na mňa spánok.
Skôr, než vhupol do topánok,
frľ'al. Vraj má plné právo
na slobodu.
Ráno čávo
objavil sa medzi dvermi.
Vraj ho mrzí, že neverný
skáče svetom po ľuďoch.
Nuž, spím vo dne. Neznaboh!

Zombie

Zo zlého sna

mozog kriesi.

Prízrak ducha neobesí.

Na skrivené trámy

vešiam sa sami.

Búrka v lebke

tlmí dumu.

Neprebije sa k rozumu.

Realita úsudku

visí. Džínsom na pútku.

Vízga drevo.

Kyvoce sa.

Pohľad zblúdi

v okraj lesa.

Skutočnosť a šialenstvo

bojujú o prvenstvo.

Rozhadzujú bomby

kým ťa žerie zombie.